

- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego, tytułem odszkodowania, kwoty odpowiadającej sumie zwróconych dodatków na zagospodarowanie w dniu wydania wyroku przez Sąd, powiększonej o odsetki wówczas obowiązujące;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego symbolicznego euro tytułem zadośćuczynienia za krzywdę;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący przybył do Brukseli w 2004 r. w charakterze oddelegowanego eksperta narodowego przy Radzie, a następnie został urzędnikiem w tej samej instytucji. Ta ostatnia, wypłaciwszy mu najpierw dodatek na zagospodarowanie, zdecydowała następnie, że skarżący nie ma do niego prawa i nakazała jego zwrot.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi trzy zarzuty:

- pierwszy dotyczy naruszenia prawa do dodatku na zagospodarowanie wynikającego z art. 5 ust. 1 akapit pierwszy załącznika VII do regulaminu pracowniczego;
- drugi dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia, który wynika z art. 20 ust. 2 i art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego;
- trzeci dotyczy naruszenia warunków określonych w art. 85 ust. 1 regulaminu pracowniczego odnośnie do żądania zwrotu dodatku na zagospodarowanie przez administrację.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2006 r. — Nolin przeciwko Komisji

(Sprawa F-89/06)

(2006/C 237/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Michel Nolin (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji i formalnego zamiaru dyrektora generalnego służby prawnej, wydanych na podstawie odpowiednio art. 13 ust. 3 oraz art. 5 ust. 7 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 regulaminu pracowniczego przyjętych decyzją Komisji z dnia 23 grudnia 2004 r., o nieprzyznaniu skarżącemu punktów pierwszeństwa dyrekcji generalnej w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r., które decyzją dyrektora generalnego personelu i

administracji, wydaną na podstawie art. 10 ust. 2 ogólnych przepisów wykonawczych i oddalającą zażalenie z dnia 26 września 2005 r. zostały potwierdzone i stały się ostateczne;

- uchylenie decyzji dyrektora generalnego personelu i administracji, wydanej na podstawie art. 10 ust. 2 ogólnych przepisów wykonawczych, o nieprzyznaniu skarżącemu szczególnych punktów pierwszeństwa w uznaniu za pracę wykonaną w interesie instytucji w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r.;
- uchylenie listy urzędników, którym przyznano szczególne punkty pierwszeństwa w uznaniu za pracę wykonaną w interesie instytucji, listy zasług urzędników w grupie zaszerogowania A*12 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r. oraz listy urzędników awansowanych do grupy zaszerogowania A*13 w ramach tego samego postępowania;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi najpierw, że stosując ogólne przepisy wykonawcze w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r., Komisja naruszyła zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ wspomniane przepisy zostały przyjęte pod koniec grudnia 2004 r.

Ponadto skarżący podnosi, że decyzja o nieprzyznaniu mu punktów pierwszeństwa dyrekcji generalnej, chociaż uzyskała najwyższą ocenę w ramach swojej grupy zaszerogowania i swojej jednostki za okres od lipca 2001 r. do grudnia 2003 r., narusza art. 45 regulaminu pracowniczego i ogólne przepisy wykonawcze, które wymagają by zasługi były decydującym kryterium przy przyznawaniu tych punktów i zawiera oczywisty błąd w ocenie. Ponadto skarżący uważa, że o ile punkty pierwszeństwa dyrekcji generalnej nie zostały przyznane w uznaniu zasług, o tyle Komisja nadużyła władzy.

Następnie skarżący podnosi, że decyzja o nieprzyznaniu mu szczególnych punktów pierwszeństwa w uznaniu za pracę wykonaną w interesie instytucji jest bezprawna, zważywszy na okoliczność, że uwzględniona została jego kandydatura na członka komisji konkursowej. Wiąże się to z naruszeniem art. 5 regulaminu pracowniczego oraz zasady równości traktowania.

Wreszcie według skarżącego listy, o których mowa w tiret trzecim powyżej powinny zostać uchylone, a to z uwagi na wady zaskarżonych decyzji oraz bezprawność niektórych postanowień ogólnych przepisów wykonawczych. W istocie skarżący uważa, że:

- przewidując przyznanie szczególnych punktów pierwszeństwa w uznaniu za pracę wykonaną w interesie instytucji za pewne zadania dodatkowe wykonane w interesie instytucji, które są już uwzględnione przy ocenie i przyznawaniu punktów pierwszeństwa dyrekcji generalnej, art. 9 ogólnych przepisów wykonawczych narusza art. 45 regulaminu pracowniczego, jak również zasady ekspektatywy rozwoju kariery i równości traktowania;

- przewidując w odniesieniu do postępowania w sprawie awansu w 2005 r., przyznanie przejściowych punktów pierwszeństwa w oparciu wyłącznie o staż w grupie zaseregowania, art. 13 ust. 3 ogólnych przepisów wykonawczych narusza art. 45 regulaminu pracowniczego;
- przewidując korzystniejsze traktowanie urzędników dyrekcji generalnych lub służb dysponujących mniej licznym personelem, włączając w to członków gabinetów, art. 6 ust. 2 ogólnych przepisów wykonawczych narusza art. 45 regulaminu pracowniczego, jak również zasady ekspektatywy rozwoju kariery i równości traktowania.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2006 r. — Nolin przeciwko Komisji

(Sprawa F-91/06)

(2006/C 237/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Michel Nolin (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji podmiotu oceniającego w postępowaniu odwoławczym z dnia 8 kwietnia 2006 r. w sprawie sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego (sprawozdanie) w postępowaniu w sprawie oceny za 2005 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi, że strona pozwana dopuściła się naruszenia prawa ponieważ niektóre zadania i niektóre zasadnicze punkty dotyczące jego aktywności nie zostały wspomniane przez podmiot oceniający w postępowaniu odwoławczym i żadna wzmianka dotycząca tych zadań nie znajduje się w dotyczącym go sprawozdaniu. Jego zdaniem wynika to z poważnych braków spójności i wykonania, powodujących oczywiste błędy w ustaleniach faktycznych branych pod uwagę przy uwzględnianiu zasadniczych elementów w ramach jego oceny.

Ponadto skarżący uważa, że wbrew istnieniu dwóch zmian naniesionych w uwagach przez oceniającego w porównaniu z postępowaniem w sprawie oceny za 2003 r., w istocie przedłożono raport skarżącego z poprzedniego roku, dokonano tego z naruszeniem art. 5 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego z uwagi na poważne zmiany, jakie miały miejsce w odniesieniu do zakresu jego obowiązków i że przedłużenia takiego dokonano bez zgody zainteresowanego.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2006 r. — Antas przeciwko Radzie

(Sprawa F-92/06)

(2006/C 237/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Magdalena Antas (Warszawa, Polska) (Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Rady oddalającej wniosek skarżącej o odszkodowanie za kolejno popełniane błędy instytucji;
- wyznaczenie stronom terminu pozwalającego im dojść do porozumienia w przedmiocie słusznego odszkodowania za szkodę poniesioną przez skarżącą;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca rozpoczęła służbę w Sekretariacie Ogólnym Rady w charakterze członka personelu pomocniczego w dniu 1 listopada 2003 r. i jej umowa zakończyła się w dniu 31 marca 2005 r. Począwszy od dnia 1 stycznia 2005 r. Rada z urzędu objęła ją belgijskim obowiązkowym systemem zabezpieczenia społecznego, tj. na 3 ostatnie miesiące jej pracy. Następnie Rada poinformowała skarżącą o objęciu jej tym systemem ze skutkiem wstecznym począwszy od dnia rozpoczęcia przez nią służby. Jednakże według skarżącej z uwagi na zwłokę w objęciu jej tym systemem, nie była w stanie sprostać wymogom dotyczącym uzyskania belgijskiego zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w belgijskim *arrêté royal* z dnia 25 listopada 1991 r. w sprawie bezrobocia.⁽¹⁾ Przez to nie mogła, jak twierdzi, wykazać, że posiada wystarczające środki dla uzyskania prawa pobytu na terytorium Belgii, dłuższego niż 3 miesiące, stosownie do art. 7 dyrektywy 2004/38/WE.⁽²⁾ Ponadto zwłoka w objęciu jej tym systemem miała pozbawić jej możliwości skorzystania z załącznika XII traktatu o przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, co miało jej otworzyć dostęp do belgijskiego rynku pracy.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi przede wszystkim naruszenie art. 70 warunków zatrudnienia innych pracowników, który zobowiązuje instytucję do objęcia członka personelu pomocniczego obowiązkowym systemem zabezpieczenia społecznego i opłacanie składek należnych od pracodawcy, zgodnie z obowiązującymi przepisami.